

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1908, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående restitution af erlagd sockerskatt eller befrielse från sådan skatt för socker, som användts vid tillverkning af exportvaror.

I en till Riksdagen aflåten proposition n:o 125, som remitterats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 27 nästlidne mars, föreslagit Riksdagen att antaga här nedan intagna

Förslag

till

Förordning

angående restitution af erlagd sockerskatt eller befrielse från sådan skatt för socker, som användts vid tillverkning af exportvaror.

§ 1.

Vid utförsel sjöledes från stapelstad eller med järnväg till Norge af i Sverige framställda tillverkningar, innehållande socker, kan under nedanstående villkor den för sockret erlagda skatt återbetalas eller,

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 5 Saml. 1 Afd. 20 Häft. (N:o 21.) 1

därest tillverkningen skett vid sockerfabrik, befrielse från erläggande af skatt medgifvas.

Restitution medgifves endast åt tillverkaren och utgår för den kvantitet af det använda sockret, som ingår i exportvaran, såvida icke tillverkningen ägt rum under offentlig kontroll, i hvilket fall restitution må beviljas eller befrielse från erläggande af sockerskatt medgifvas för den kvantitet socker, som i och för tillverkningen bevisligen blifvit använd.

§ 2.

1. Skall till framställning af exportvara användas till fritt bruk utlämnadt socker, och ingå i densamma icke några utländska råmaterialier, för hvilka restitution af erlagd tull ifrågasättes, skall tillverkaren hos kontroll- och justeringsstyrelsen göra skriftlig anmälan härom med uppgift om bearbetningens art samt exportvarans beskaffenhet; hvar- efter styrelsen, såvidt densamma finner tillförlitlig kontroll kunna åstadkommas, äger medgifva tillverkaren rätt att återfå den erlagda sockerskatten, under iakttagande af följande villkor:

att exportvaran skall innehålla minst 10 procent socker,

att minst 100 kilogram eller 100 liter af exportvaran skola till utförsel angifvas och med samma lägenhet ur riket utföras,

att varan angifves till utförsel vid vederbörlig tullkammare, och att utförseln verificeras på sätt för utförsel af nederlagsgods är eller varder föreskrifvet,

att vid utförseln angifningsinlagan skall vara åtföljd af dels tillverkarens uppgift om exportvarans myckenhet, dels ock hans under edlig förpliktelse afgifna och af två trovärdiga män till riktigheten bestyrkta försäkran, att varan blifvit af honom inom landet tillverkad; skolande denna försäkran dessutom innehålla, därest varan tillverkats under offentlig kontroll, uppgift å den mängd socker, som i och för tillverkningen användts, samt, i annat fall, att i varan icke ingår melass, sirup, honung, stärkelsesocker eller maltsocker, och att varan innehåller en viss uppgifven mängd socker, för hvilken sockerskatt blifvit erlagd,

att dessa uppgifter, såvidt möjligt är, kontrolleras af därtill utaf kontroll- och justeringsstyrelsen särskildt förordnad person, som skall attestera exportvarans beskaffenhet och myckenhet samt den kvantitet socker, för hvilken restitution bör utgå, plombera eller försegla de till utförsel anmälda kollina och förpassa dem till den tullkammare, från hvilken utförseln skall äga rum,

att tillverkaren ställer sig till efterrättelse de ytterligare föreskrifter, hvilka kontroll- och justeringsstyrelsen meddelar till förekommande af missbruk, samt godtgör alla de i och för restitutionsförmånens åtnjutande uppkommande kostnader,

att ansökning om restitution skall göras i landsorten hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, men i Stockholm hos statskontoret, hvilka myndigheter äga ansökningen pröfva och afgöra samt det till utgående godkända beloppet af det å sjunde hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till restitutioner utbetala.

att sådan ansökning skall åtföljas af:

a) bevis om varans utförsel, utfärdadt af vederbörande tullkammare och grundadt på där förd utgående tulljournal, hvilket bevis bör upptaga de utförda kollinas antal, nummer och märken, lägenheten, med hvilken utförseln ägt rum, tiden, då sådan skett, samt det journalsnummer, hvarunder varan upptagits; hvarjämte beviset skall innehålla, att varan, med af kontrollanten äsatt orubbad plombering eller försegling, blifvit under iakttagande af behöriga tullkontroller ur riket utförd, och att utförseln blifvit på föreskrifvet sätt verificerad,

b) afskrifter såväl af tillverkarens här ofvan omförmälda försäkran som af den eller de attester, kontrollanten afgifvit öfver varans beskaffenhet, myckenhet och den kvantitet socker, för hvilken restitution må utgå, hvilka afskrifter skola vara af tullkammaren bestyrkta.

2. Skola till framställning af exportvara användas, förutom till fritt bruk utlämnadt socker, jämväl utländska råmaterialier, för hvilka restitution af erlagd tull ifrågasättes, skall ansökning om rätt för tillverkaren att återfå erlagd sockerskatt göras hos generaltullstyrelsen, som, efter inhämtande af yttrande från kontroll- och justeringsstyrelsen, äger medgifva tillverkaren dylik förmån under iakttagande i tillämpliga delar af bestämmelserna i föregående mom., och har generaltullstyrelsen tillika att meddela de närmare föreskrifter, som till förekommande af missbruk kunna anses erforderliga; skolande härvid kontrollen öfver tillverkarens uppgifter utöfvas af tullförvaltningen. Ansökning om restitution af sockerskatten skall i sammanhang med ansökning om återbekommande af tullafgifterna ingifvas till generaltullstyrelsen, som äger att efter granskning af ansökningshandlingarna restitueras jämväl den erlagda sockerskatten.

3. Skall till framställning af exportvara användas utländskt socker, för hvilket restitution jämväl af erlagd tull ifrågasättes, må den för det använda sockret erlagda skatt af generaltullstyrelsen restitueras under iakttagande af de villkor, som i och för återbekommande af vid

införseln erlagd tullavgift finnas omförmälda i § 9 mom. 5 af tulltaxe-
underrättelserna.

§ 3.

Vill innehafvare af sockerfabrik inom fabriken framställa för export
afsedda sockertillverkningar, och ingå i exportvaran ej några utländska
materialier, för hvilka restitution af erlagd tull ifrågasättes, må han,
därest tillverkningen äger rum under tillsyn af vid fabriken anställd
kontrollpersonal, åtnjuta befrielse från erläggande af sockerskatt för det
använda sockret, sedan genom bevis från tullkammare styrkts, att
exportvarorna blifvit under vederbörliga tullkontroller ur riket utförda;
skolande härvid i öfrigt i tillämpliga delar iakttagas hvad här ofvan
i § 2 mom. 1 finnes omförmäldt.

§ 4.

I de fall, då generaltullstyrelsen har att restituera erlagd sockerskatt,
må styrelsen, om så erfordras, af tullmedlen utbetala restitutionsbeloppet,
hvilket sedermera skall af influten sockerskatt tullverket godtgöras.

§ 5.

Kan tillverkare af för export afsedda sockerfabrikat i de fall, då
tillverkningen icke ägt rum under offentlig kontroll, ej med full nog-
grannhet uppgifva myckenheten af i dem ingående socker, må det anses
till fyllest, att han uppgifver den minsta kvantitet, om hvilken han med
visshet vet, att den ingår i exportvaran, och äge han att, såvidt vid
kontrolleringen intet häremot finnes att anmärka, för nämnda kvantitet
erhålla restitution.

§ 6.

För så vidt tillverkningen af för export afsedda fabrikat, inne-
hållande socker, ej äger rum under offentlig kontroll, bör prof å dessa
fabrikat af kontrollanten eller tullförvaltningen i tillverkarens eller hans
ombuds närvaro tagas i och för kemisk undersökning af exportvarornas
sockerhalt, dock att, därest tillverkaren skriftligen förbundit sig att
under en bestämd benämning alltid utföra likartade varor af samma
sockerhalt och i öfverensstämmelse med aflämnade prof, det må bero
på kontrollantens eller tullförvaltningens pröfning, om och när under-
sökning af exportvarornas sockerhalt skall äga rum.

Den kemiska undersökningen skall verkställas vid kemisk station eller af handelskemist, såvida ej generaltullstyrelsen eller kontroll- och justeringsstyrelsen i särskildt fall därtill förordnat annan person.

§ 7.

Vid undersökning af sockertillverkningar, innehållande frukt eller fruktsaft, skall, med afseende å den naturliga sockerhalten i de använda frukterna, den kvantitet socker, för hvilken restitution må utgå, beräknas utgöra 90 procent af den genom undersökningen utrönta sockermängden.

§ 8.

Erfordras kemisk undersökning i och för kontrollering af den uppgifna sockerhalten i en exportvara, och vill tillverkaren före undersökningens afslutande utföra varan, äge han, sedan prof å varan af kontrollanten eller tullförvaltningen tagits, därtill rätt; skolande i så fall kontrollanten härom göra anteckning i den af honom afgifna attesten och sedermera, efter det undersökningen blifvit verställd, till den tullkammare, från hvilken utförseln ägt rum, afsända eller öfverlämna en på grund af undersökningen utfärdad attest öfver den i exportvaran ingående sockerkvantitet, för hvilken restitution må utgå.

§ 9.

Befinnes efter kemisk undersökning den därvid utrönta sockermängden icke understiga den af tillverkaren uppgifna, må restitution för den sistnämnda beviljas, men i annat fall skall restitution utgå endast för den på grund af undersökningen utrönta kvantiteten.

§ 10.

De närmare föreskrifter, som kunna anses erforderliga i och för verkställande af undersökning rörande sockerhalten i olika slags sockertillverkningar, äge kontroll- och justeringsstyrelsen att i hvarje särskildt fall meddela.

Denna förordning träder i kraft genast efter utfärdandet.

Enligt ofvan omnämnda statsrådsprotokoll har chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört följande:

Departements-
chefen.

»I det förslag till förordning om beskattning af socker, som år 1905 af Kungl. Maj:t för Riksdagen framlades och hvilket åsyftade införande af konsumtionsbeskattning i stället för den dittillsvarande råämneshesbeskattningen, funnos jämväl införda vissa bestämmelser rörande frihet från sockerskatt i vissa fall vid export af socker eller af varor, för hvilkas tillverkning användts socker.

Sålunda stadgades i förslaget 4 §, att från fabrik, som stode under kontroll, eller från allmänt sockernederlag socker finge, utan erläggande af sockerskatt, från riket utföras, om utförseln skedde genom tullkammare under den kontroll och de villkor, som i tullstadgan bestämdes för utförsel af nederlagsgods.

Denna bestämmelse blef ock af Riksdagen antagen, med tillägg dock att densamma icke skulle äga tillämpning, så länge den i Bryssel den 5 mars 1902 afslutade konventionen angående beskattningen af socker vore för Sverige gällande.

I samma § i förslaget fanns tillika införd en bestämmelse af följande lydelse:

»Om och under hvilka villkor frihet från sockerskatt må äga rum för socker, som användes för tillverkning af andra varor, hvilka ur riket utföras, därom förordnar Kungl. Maj:t».

I den skrivelse den 19 maj 1905, däri Riksdagen anmälde sina beslut med anledning af Kungl. Maj:ts ifrågavarande författningsförslag, yttrade Riksdagen i fråga om sist omnämnda bestämmelse till en början, att densamma för det dåvarande endast hade betydelse med afseende å artikeln punsch, men att det emellertid vore af vikt att så ordna förhållandena, att till denna ingalunda obetydliga exportartikel kunde användas svenskt socker. Såsom framdeles möjliga exportartiklar, hvilka kunde beröras af stadgandet, märktes tillverkningar af våra skogsbär äfvensom kondenserad mjölk.

Beträffande artikeln punsch — anförde Riksdagen vidare — gällde jämlikt § 9 mom. 5 tulltaxeunderrättelserna och generaltullstyrelsens med stöd däraf meddelade resolutioner, att restitution vid utförseln beviljades för den tull, som erlagts för de till exportvaran använda kvantiteter socker och arrak, hvilken restitution beräknades och utginge med visst belopp för liter utförd vara. Med hänsyn därtill och med afseende å hvad författningsförslaget i öfrigt innehölle i fråga om tidpunkten och ordningen för sockerskattens erläggande kunde det ifrågasättas, huruvida

ej det lämpligaste vore, att socker, som användes vid tillverkning af punsch, afsedd för export, blefve i vanlig ordning beskattadt, med rätt för tillverkaren att sedermera vid varans utförsel erhålla restitution af skatten för sockret likaväl som af den tull, som kunde belöpa på de vid tillverkningen använda ingredienser. Därest utländskt socker användes vid exportvarans framställning, blefve det inkonsekvent, om, såsom Kungl. Maj:ts förslag syntes afse, befrielse från skatten skulle äga rum medelst skatteafföring, under det att belöpande tull skulle erläggas för att efter exporten restitueras. Samma inkonsekvens komme äfven i viss mån att göra sig gällande vid användningen af svenskt socker, då i detta fall tullrestitution för arraken skulle ifrågakomma. Önskligt vore väl, att ett likartadt förfarande med tull och skatt i hvilketdera fallet som helst kunde vinna tillämpning. Därest tullmedlen icke borde definitivt vidkännas en eventuell utgift för sockerskattens restituerande, syntes svårighet icke möta att vederbörligen godtgöra tullverket af det på sjunde hufvudtiteln uppförda anslag till restitutioner. Kontrollen borde dock ankomma på tullverket, som ju i hvarje fall hade att anordna kontroll med afseende å arraken samt äfven i fråga om sockret, därest detta vore importeradt. Men denna omständighet och det förhållande, att med afseende å tullrestitution åtminstone för en i varan ingående ingrediens (arraken) bestämmelser innehölles i de af Riksdagen beslutade tulltaxeunderrättelserna, borde emellertid föranleda, att hufvudgrunderna för en eventuell skatterestitution blefve Riksdagen underställda.

Med afseende å sådana artiklar som tillverkningar af skogsbär samt kondenserad mjölk syntes — fortsätter Riksdagen — förhållandena gestalta sig något annorlunda, beroende därpå, att därvid oftast icke kunde blifva fråga om tullrestitution samtidigt med skatterestitution, och att följaktligen kontrollen icke i regeln kunde läggas å tullverket.

Enär frågan sålunda syntes tariffva en närmare utredning, uteslöt Riksdagen ifrågavarande stadgande ur 4 § i förordningen och anhöll i stället, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa närmare utredning angående lämpligaste formen för beviljande af frihet från sockerskatt för socker, som användes vid tillverkning af vissa slag af exportvaror, samt för Riksdagen framlägga förslag till de grunder, hvilka därvid borde tillämpas.

Sedan, jämlikt nådigt bemyndigande, byråchefen i generaltullstyrelsen A. Eklund tillkallats för att inom finansdepartementet biträda med verkställande af utredning angående lämpligaste formen för beviljande af frihet från sockerskatt för socker, som användes vid till-

verkning af vissa slag af exportvaror, har sådan utredning å finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå ägt rum äfvensom i sammanhang därmed utarbetats förslag till författning i ämnet.

I den till chefen för finansdepartementet ställda skrifvelse af den 28 februari 1906, hvarmed berörda utredning öfverlämnades, erinrades till en början, att Sverige enligt artikel 6 i Brysselkonventionen vore fritaget från vissa i konventionen omförmälda förpliktelser, så länge någon export af socker icke ägde rum, men att i nämnda artikel sockertillverkningar ej likställts med socker, hvadan det ville synas som om dylika tillverkningar kunde utföras, utan att Sveriges undantagsställning enligt konventionen upphörde att vara gällande.

För att export af sockertillverkningar — heter det i samma skrifvelse vidare — skulle med någon utsikt till framgång kunna äga rum, vore det emellertid nödvändigt, att för det socker, som vid tillverkningen användts, beviljades frihet från sockerskatt, enär det i annat fall säkerligen skulle visa sig omöjligt för den svenska industrien att uppträda täflande på den utländska marknaden. Dylik frihet kunde beredas tillverkare af ifrågavarande för export afsedda varor antingen därigenom, att honom tillerkändes rätt att från sockerfabrik uttaga obeskattadt socker för att användas vid exportvarornas framställning, eller därigenom att han, efter användande af till fritt bruk utlämnadt och således beskattadt socker, erhöle restitution af den för sockret erlagda skatt. Att det sistnämnda sättet i de flesta fall borde vara det lämpligaste, syntes icke utan skäl kunna antagas, ty det skulle säkerligen medföra ganska många svårigheter i afseende å kontrollen och redovisningen af sockerskatten, därest hvilken som helst tillverkare af sockerfabrikat medgäfves rätt att från sockerfabrik uttaga obeskattadt socker för att användas vid framställningen af fabrikat, afsedda att möjligen exporteras; och äfven om säkerhet för sockerskattens utgående kunde genom ställande af borgen eller på annat sätt beredas, skulle dock alltid utlämnandet af obeskattadt socker föranleda, förutom ökad besvär, antagligen äfven dröjsmål med sockerskattens redovisning och inbetalning. Detta vore för statsverket af ganska afsevärd betydelse, hvaremot användandet af till fritt bruk utlämnadt och således beskattadt socker, för hvilket restitution af sockerskatten efter utförseln medgäfves, icke kunde medföra någon annan olägenhet, än att tillverkaren gjorde en ränteförlust, som troligen skulle blifva ganska obetydlig, då det vore antagligt, att svenskt socker komme att användas endast vid export af mindre betydande omfång. Skulle nämligen export i större skala af sockertillverkningar äga rum, komme

säkerligen utländskt socker att därtill begagnas, hvilket borde ställa sig billigare för tillverkaren, då såväl tull som sockerskatt i så fall kunde restitueras. Användandet af obeskattadt socker borde emellertid ej vara helt och hållet uteslutet, ty för den händelse framställning af sockertillverkningar i och för export skulle äga rum inom sockerfabrik under tillsyn af där anställd kontrollpersonal, vore det säkerligen i hvarje hänseende lämpligast att använda dylikt socker.

I fråga om de villkor, under hvilka restitution af eller befrielse från sockerskatt kunde medgifvas, borde dessa å ena sidan icke vara alltför stränga, så att exporten omöjliggjordes eller onödigtvis försvårades, men å andra sidan måste de med hänsyn till statsverkets säkerhet vara af den beskaffenhet, att de beredde nödig trygghet mot missbruk. Dessa villkor kunde emellertid endast mera allmänt angifvas, men därutöfver torde mången gång särskilda föreskrifter vara erforderliga, enär de sockerfabrikat, som möjligen blefve föremål för export, kunde vara af ganska växlande sockerhalt och beskaffenhet samt kunde tillverkas under mycket olikartade förhållanden. Till följd häraf vore det vid vissa tillfällen önskvärdt, att kontroll utöfvades jämväl å tillverkningsorten, och därför hade det ansetts lämpligast, att, därest i exportvaran icke inginge några utländska materialier, för hvilka restitution jämväl af erlagd tull ifrågasattes, lämplig person särskildt förordnades att kontrollera exportvarans myckenhet och beskaffenhet, samt att chefen för finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, hvilken hade öfverinseendet öfver kontrollen vid sockerbeskattningen, meddelade de närmare bestämmelser, som kunde erfordras för restitution af eller befrielse från sockerskatt. Användes däremot dylika utländska materialier, så måste kontrollen ankomma på tullverket, hvarvid det syntes böra tillkomma generaltullstyrelsen att, om restitution kunde medgifvas, ej allenast meddela de närmare föreskrifter, som därför kunde påkallas, utan äfven att restituera sockerskatten, som i så fall borde vara inbetald. Det vore nämligen oegentligt, om för samma exportvara tullen, som måste vara erlagd, restituerades, under det att sockerskatten afskrefves, och lika oegentligt vore det äfven, om kontrollen af en exportvaras beskaffenhet skulle i vissa delar utöfvas af olika myndigheter, eller om restitution af de olika afgifterna för samma exportartikel ej utbetalades af en och samma myndighet.

Vidare hade det syntes riktigast, att, för den händelse tillverkningen skedde under offentlig kontroll, då någon kemisk undersökning af exportvarans sockerhalt ej erfordrades, restitution lämnades eller befrielse

medgäfvos äfven för vid framställningen uppkommen sockerförlust, och i så fall borde det äfven vara tillåtet att använda stärkelsesocker eller andra obeskattade sockerslag, som kunde erfordras för framställningen af vissa sockerfabrikat. Skedde däremot tillverkningen icke under offentlig kontroll, i hvilket fall kemisk undersökning i allmänhet borde äga rum, syntes restitution kunna beviljas endast för den kvantitet beskattadt socker, som inginge i exportvaran, och för att kunna utröna denna kvantitet vore det nödvändigt, att icke några sockerslag, som vore befriade från sockerskatt, användes till exportvarans framställning. Frukt och fruktsaft, som vanligen innehölle något socker, borde dock få användas, äfven om kemisk undersökning af exportvarans sockerhalt skulle kunna ifrågakomma, och med afseende å den ringa mängd naturligt socker, som inginge i frukten, syntes det vara fullt betryggande, om restitution beviljades för endast 90 procent af den genom undersökningen utrönta sockermängden.

Öfver det utarbetade författningsförslaget har generaltullstyrelsen den 5 april 1906 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, däri styrelsen förklarar, att styrelsen, under förutsättning att utförsel af produkter, hvori inginge inhemskt socker, ansåges förenlig med villkoren för den Sverige enligt artikel 6 i Brysselkonventionen af den 5 mars 1902 tillförsäkrade undantagsställning, icke funnit något att erinra mot de föreslagna bestämmelserna.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst det ifrågavarande författningsförslaget, anförde han vidare:

Tydligt är, att den ifrågasatta skattebefrielsen är ett icke oviktigt villkor för en framgångsrik export af vissa varor, vid hvilkas tillverkning socker användes. Det synes därför vara önskvärdt, att en lagstiftning i sådan riktning må komma till stånd.

Enligt artikel 6 i Brysselkonventionen är Sverige fritaget från skyldigheten att underkasta sig vissa bestämmelser i konventionen — bland andra den att begränsa den s. k. surtaxen, eller skillnaden mellan tullen å socker och tillverkningsafgiften för sådan vara, till visst i konventionen angifvet belopp — så länge Sverige icke exporterar socker. Då emellertid i nämnda artikel — i motsats till hvad fallet är i artikel 1 af konventionen — sockerhaltiga tillverkningar icke likställts med socker, synes den tolkning ligga närmast för handen, att konventionen icke afser att göra uteblifvandet af export af dylika tillverkningar till villkor för berörda Sverige medgifna undantagsställning.

Med anledning af generaltullstyrelsens nyssnämnda uttalande har emellertid på min begäran genom utrikesdepartementets försorg

inhämtats upplysning, huruvida och i hvad mån export af sockerhaltiga varor äger rum från Italien, som enligt nyssnämnda artikel i Brysselkonventionen intager samma ställning som Sverige, äfvensom huruvida restitution af sockerskatt i sådant fall medgifves. Af härutinnan meddelade uppgifter framgår, att i Italien enligt gällande föreskrifter restitution af sockerskatt beviljas för socker, som ingår i vissa exportvaror, samt att den sålunda beviljade restitutionen uppgått till ganska betydande belopp. Sålunda utfördes från nämnda land under år 1906 sockerhaltiga varor, hufvudsakligen konfekt, konfityrer och chokolad, till ett värde af nära 5,700,000 lire, och uppgick restitutionen af skatt för det däri ingående sockret till ett belopp af inemot 1,500,000 lire, eller öfver en miljon kronor.

Då, nämnda förhållande oaktadt, påstående icke veterligen gjorts därom, att Italien på grund af nämnda utförsel skulle anses såsom sockerexporterande och i följd däraf förlora den undantagsställning, som nämnda land, liksom Sverige, enligt konventionen hittills intagit, torde någon risk icke föreligga för att, om den föreslagna skattebefrielsen för varor, hvarom här är fråga, införes äfven hos oss, Sverige skulle därigenom i fråga om rätten att råda öfver sin tullagstiftning komma i en ogynnsammare ställning än förut, i allt fall så länge exporten af dylika varor icke antager mycket stora dimensioner.

I fråga om det omförmälda författningsförslagets affattning har jag ingen annan erinran att göra än att, sedan öfverinseendet öfver kontrollen vid sockerbeskattningen, såvidt denna ej åligger tullverket, öfverflyttats till kontroll- och justeringsstyrelsen, den befattning med kontrollen öfver de för export afsedda sockerhaltiga varor, som enligt förslaget skolat åligger chefen för kontroll- och justeringsbyrån, gifvetvis bör tillkomma kontroll- och justeringsstyrelsen.

Därest, på sätt i tidigare aflåten proposition till Riksdagen föreslagits, sockerskatten höjes, lärer få anses gifvet, att restitution icke får medgifvas till högre belopp, än som visas hafva erlagts för det använda sockret.

Enär nu gällande system för beskattning af socker varit i tillämpning alltsedan den 1 september 1906, torde de föreslagna bestämmelserna om restitution af erlagd sockerskatt eller befrielse från sådan skatt böra träda i kraft så snart lämpligen ske kan.»

I anledning af den i statsrådsprotokollet berörda frågan huruvida utförsel af sockerhaltiga tillverkningar från Sverige skulle medföra, att Sverige icke vidare finge åtnjuta den Sverige enligt artikel 6 i

Brysselkonventionen tillförsäkrade undantagsställning, har, såsom i förenämnda protokoll omförmäles, upplysning inhämtats, huruvida från Italien, som i berörda afseende likstälts med Sverige, någon utförsel af sockerhaltiga tillverkningar förekommer. Därvid har den upplysning vunnits, att en icke obetydlig export af dylika varor äger rum från Italien, samt att restitution af erlagd skatt för däri ingående socker beviljas.

Enligt hvad chefen för finansdepartementet erinrat, har emellertid det oaktadt Italien icke ansetts böra förlora sin nyssnämnda undantagsställning. Detta förhållande synes ock öfverensstämma därmed, att i artikel 6 af konventionen — i motsats mot hvad fallet är i artikel 1 — sockerhaltiga tillverkningar icke uttryckligen upptagits såsom likställda med socker och vinner för öfrigt ytterligare bekräftelse af hvad som förekommit vid de förhandlingar, som föregingo konventionens antagande. Enligt hvad den internationella sockerkonferensens protokoll för den 23 januari 1902 utvisar, förklarades nämligen på förfrågan af Italiens ombud, att hinder icke mötte för export af sockerhaltiga tillverkningar, så länge icke den därvid medgifna skatterestitutionen innebure någon exportpremie.

Af det anförda torde framgå, att, såvidt utskottet kunnat finna, ett bifall till den kungl. propositionen icke skulle medföra några olägenheter, hvad angår Sveriges ställning till Brysselkonventionen, och då bevillningsutskottet i öfrigt icke har något att erinra mot de föreslagna bestämmelserna, hvilka innefatta en tillämpning af de grundsatser, som af 1905 års Riksdag uttalades i detta ämne, har bevillningsutskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till den kungl. propositionen.

Bevillningsutskottet får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition n:o 125 må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 24 april 1908.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.